

δύσκολη εποχή μας οι άνθρωποι εργάζονται με μια επαγγελματική αναισθησία. Δεν υπάρχουν οι ευαίσθητοι, οι ανήσυχοι, οι λειτουργοί. Το ίδιο συμβαίνει και στους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι έχουν ξεχάσει ότι το έργο τους είναι μέγιστο και κανείς άλλος δεν μπορεί να το αναπληρώσει.

Βέβαια, πάντα υπάρχουν και οι εξαιρέσεις, αλλ' αλίμονο, είναι ελάχιστες, γι' αυτό η αγωνία των χριστιανών γονέων κορυφώνεται.

Για το έργο των δασκάλων ο Γέροντας Παΐσιος λέει: **«Είναι μεγάλη υπόθεση ο σωστός δάσκαλος, ιδίως στις μέρες μας! Τα παιδιά είναι άγραφες κασέτες. Ή θα γεμίσουν βρώμικα τραγούδια ή βυζαντινή μουσική. Ο δάσκαλος επιτελεί ιερό έργο. Έχει μεγάλη ευθύνη και, αν προσέξει, μπορεί να πάρει μεγάλο μισθό από τον Θεό.**

Να φροντίζει να διδάσκει στα παιδιά τον φόβο του Θεού. Πρέπει να βρουν τρόπο οι εκπαιδευτικοί να περνάνε κάποια μηνύματα στα παιδιά

για τον Θεό και για την πατρίδα.

Ας σπείρουν αυτοί τον σπόρο, και ας μην τον δουν να βλαστάνει. Τίποτε δεν πάει χαμένο. Κάποια στιγμή θα πιάσει τόπο».

Πρεσβ. Διονυσίου Τάτση, [Πνευματικός Κώδικας Γέροντος Παϊσίου](#), σελ. 250-251

Πηγές: oode.wordpress.com - ioannis-kapodistrias.blogspot.com